

FABULOUS

Nr. 12/2025

*colecție de texte literare ale „actorilor”
de la
Cercul de Teatru al Clubului Copiilor
Buhuși... și nu numai*

coordonator: Ștefan Zaharia

Grafica și coperta
profesor Maria Vlad Zaharia

Corectură:
Profesor Mihaela Roșca

BUHUȘI
2025

INCIPIIT

Fiecare nou volum **Fabulous** este o provocare pentru imaginație și o dovadă că entuziasmul se poate regenera. Ceea ce a început ca o simplă culegere de **fabule** — volumul care a dat numele seriei și trupei noastre de teatru, **DramaTricks** — a evoluat spectaculos.

Astăzi, **Fabulous** este mai mult decât un jurnal al elevilor de la teatru. A devenit un veritabil **clasor de amintiri** și o antologie literară deschisă, care a depășit granițele școlii și chiar ale județului. Ne onorează faptul că acest demers a atras alți colegi profesori și elevi talentați din toată țara!

Un mozaic literar național

Volumul de față adună fragmente literare dintr-o paletă largă de genuri și localități: de la **Buhuși**, **Bacău**, **Iași** și până la **Horezu**. Cititorii vor descoperi:

FABULOUS 12

- **Fabule și poezie** (inclusiv creații în limbile engleză și franceză).
- **Scenete de teatru și scenarii de scurtmetraj.**
- **Noutatea acestei ediții: O secțiune specială dedicată ghicitorilor în limba engleză.**

Ca de fiecare dată, **Fabulous** include și o scurtă cronică a concursurilor și evenimentelor la care trupa **DramaTricks** a participat pe parcursul anului școlar.

Punctul culminant al anului a fost, fără îndoială, inițierea și organizarea primului nostru concurs județean de teatru și scurtmetraje pentru elevi: **CineDrama**. Desfășurat la Buhuși în luna aprilie 2025, acest eveniment a fost aprobat la nivel de Inspectorat și este inclus în Calendarul activităților extrașcolare județene, la poziția 24.

Concursul a fost un succes răsunător, confirmat de articolele elogioase apărute în presă, iar pentru elevii noștri de la **DramaTricks**, victoria a fost dublă: au reușit performanța de a câștiga **trofeul** secțiunii Teatru. Acest trofeu poartă numele mării actrițe **Maria „Pușa” Teslaru**, o buhușeancă

FABULOUS 12

talentată care a strălucit pe scena Naționalului din București.

Pe această cale, doresc să adresez mulțumiri sincere doamnei **Maglina Filimon**, fiica Mariei Teslaru, pentru susținerea și implicarea neprețuită în acest proiect.

Vă invităm să răsfoiți aceste pagini și să descoperiți noua față a fenomenului **Fabulous!**

Succes pe scenă și pe ecran: Performanțele anului

La secțiunea **Film** a concursului nostru recent înființat, **CineDrama**, premiul cel mare a mers la elevii talentați de la **Colegiul Național „Ferdinand” din Bacău**. Suntem mândri să menționăm că la această primă ediție buhușeană au participat peste **100 de elevi**, reprezentând nu mai puțin de **11 județe!**

Urmând calendarul național de activități extrașcolare, trupa noastră, **DramaTricks**, a avut un an plin de deplasări și reușite notabile.

La concursurile de teatru, trupa **DramaTricks** a participat la **Concurs Național de Teatru Medieval pentru elevi** ediția a **XXII-a** -

FABULOUS 12

Sighișoara, poziția 108 în CPEENI unde s-au obținut următoarele premii: Mihaela Bucur Locul I, Maria Călcăianu locul II și Mențiune la secțiunea Monolog, Ana Zaharia, Izabela Buftea, Larisa Țugui, Ioana Grădinaru locul II echipe, Delia Mândrilă locul II.

La Festival Național de Interpretare Individuală „Gala Copilului Actor” ediția a XII-a - Dorohoi, poziția 113 în CPEENI, Izabela Buftea și Mihaela Bucur, au obținut locul I, , Ioana Grădinaru și Larisa Țugui au obținut locul II, Delia Mândrilă și Ana Zaharia au obținut locul III, Denisa Rusu mențiune la monolog și Maria Călcăianu Locul I monolog.

La Festival național de teatru de Păpuși și pantomimă „Cătălin Damian” - Iași poziția 109 în CPEENI, Maria Călcăianu și Izabela Buftea au obținut mențiuni speciale pentru interpretare.

La Zilele teatrului pentru copii „Lucian Blaga” - Sebeș, Alba poziția 110 în CPEENI, Izabela Buftea a obținut mențiune la interpretare individual.

De asemenea, am participat și la alte competiții unde, deși nu am urcat pe podium, am acumulat experiențe valoroase. Aceste experiențe

FABULOUS 12

ne clădesc și ne motivează, iar munca depusă se va resimți în activitățile viitoare!

Pe lângă concursuri, un moment important l-a constituit spectacolul organizat cu ocazia sărbătorilor de iarnă din decembrie 2024. Acest spectacol a lansat o nouă serie de evenimente-concept: „**Revelion ca altădată**”.

Noua casă a teatrului buhușean este **Centrul Educațional Multifuncțional (CEM)**. Vrem să mulțumim pe această cale domnului **Adrian Păduraru**, administratorul sălilor de spectacole din Buhuși, pentru colaborarea excelentă și pentru că ne-a pus la dispoziție spațiile CEM gratuit, ori de câte ori am solicitat.

Dacă în volumul precedent lamentam lipsa de susținere din partea autorităților locale, iată că acele rânduri nu au rămas fără ecou. După cum se spune, „Copilul care nu plânge nu primește lapte”, iar „plânsul” nostru a adus rezultate: **Clubul Copiilor Buhuși** a fost inclus pe lista instituțiilor educaționale ce vor fi premiate pentru rezultate deosebite, o ceremonie care va avea loc cel mai probabil la finalul lunii decembrie.

FABULOUS 12

Am lăsat pentru final cele mai bune vești: parteneriatele strategice încheiate în acest an, care ne permit să ducem activitățile noastre la un alt nivel:

1. **Parteneriatul strategic major:** Între **Asociația „Artă Culturală și Natură”** (care a susținut constant activitățile cercului de teatru și editarea acestui volum) și firma buhușeană **Covired**. Sprijinul financiar și logistic oferit de Covired permite Asociației să investească direct în concursuri, deplasări și în dezvoltarea cercului de teatru.
2. **Parteneriatul educațional:** Cu **Asociația „Pasul lui Atlas” din Iași**, un partener dedicat susținerii performanței elevilor, evoluției lor și oricărei activități care îl are ca beneficiar direct pe copil.

Ne bucurăm enorm de aceste colaborări, care reprezintă un **adevărat oxigen** pentru evoluția culturală a orașului nostru și a zonei.

Să auzim doar de bine!

Ștefan Zaharia

FABULE ȘI POEZII

Comoara pierdută

Maria Călcăianu

Într-o zi frumoasă de vară,
S-a dat un zvon prin țară
Că o comoară a fost furată
Și va trebui recuperată.

Împăratul a fost de acord îndată,
Să le dea ca răsplată
Celor ce-o găsesc
Un palat împărătesc.

Corsarii s-au mobilizat imediat
Și au pornit în căutarea obiectului furat.
Cutreierând multe ape periculoase
Ei au dat de pirați cu săbii tăioase.

FABULOUS 12

Comoară luată a fost găsită,
Iar ei nu au mai zăbovit nicio clipită.
Când corsarii s-au întors triumfători acasă,
Ei au pus tezaurul adus pe masă.

Împăratul i-a lăudat pentru curajul dovedit,
Dându-le acestora premiul cuvenit.
Și-am încălecat povestea pe-o alună
Și v-am spus o mare minciună.

Vulpea și Picătura de Ploaie

Elena Ioana Moftolea

Într-o zi toridă de vară, Vulpea se plimba prin pădure, plângându-se că îi este prea cald.

— Ce nenorocire! Nimeni nu suferă ca mine!, ofta ea, ștergându-și fruntea.

Deodată, un nor singuratic a trimis o mică picătură de ploaie, care a căzut chiar în fața Vulpii.

— Doar atât? se enervă Vulpea. Eu mă topesc de căldură, iar tu îmi trimiți o picătură amară?

Picătura i-a răspuns liniștită:

— Poate sunt mică, dar dacă ai răbdare, altele ca mine se vor alătura, iar împreună vom aduce răcoare întregii păduri.

Vulpea a dat ochii peste cap, însă după câteva clipe, cerul s-a umplut de nori, iar o ploaie bogată a coborât peste pădure. Vulpea s-a ascuns sub un copac și a șoptit rușinată:

FABULOUS 12

— Poate că n-ar fi trebuit să fiu atât de nerăbdătoare...

Morala: Nu disprețui lucrurile mici — din ele se nasc schimbări mari!

Fata perfectă

Iordache David Andrei

clasa a XI-a

Prof. Cioinică Constantin

Liceul „Constantin Brâncoveanu” Horezu

Și-am crezut că am văzut totul,

Până s-o văd pe ea

Fata care oprea potopul,

Din inima mea.

Cu ochii ei căprui

Mi-a furat sufletul,

Cum nu mi-aș fi putut închipui,

Dragostea făcându-și efectul.

E fata care mă alină

Doar cu zâmbetul ei fermecător,

Și-mi doresc să-mi fie morfină,

Și în viitor.

FABULOUS 12

Părul ca de catifea,
Fața ei perfectă,
Iar când mă uitam la ea, pe loc mă liniștea,
Singura care merită.

Ea era fata care mă făcea,
Să simt ce este
Cu adevărat,
Iubirea din poveste.

Buzele erau perfecte
Și vreau să știi,
Ea nu are defecte,
Oricât aș scotoci.

Ea e fata perfectă,
Tocmai am găsit-o...
Doamne,
Îți mulțumesc că mi-ai dăruit-o.

Depresia nopții

Capșa Cristian Constantin

Clasa a X-a

Seara asta vreau să fac fapte,
Abia am evadat dintr-o carte.
Sunt un nebun strigând în umbră,
Într-o realitate sumbră.

Sufletul e rupt în două...
Chiar dacă zâmbesc,
La femeia care fusese mă gândesc,
Iar acum o văd cum pleacă,
Dar vocea îmi zice:
„-Degeaba fugi!
Tu nu scapi!
Noptile astea sunt mult prea lungi!”

Și iar încerc să zâmbesc,
Dar nu prea îmi iese...

FABULOUS 12

Și acum parcă încep să cadă
Cuțite care mă străpung adânc,
Vreau doar să găsesc un loc în gând.

Ar trebui să pier cu apusul de soare,
Și eu parcă renasc numai în idei amare,
Dar încep să mă uit în zare,
O greutate mă apasa în picioare.

Sper să nu ajung la patimi sau otrăvuri,
Vreau să plec, dar drumul se termină repede.

A trecut timpul devreme,
Mult prea devreme.

Voiam să ajung mai bine în altă poveste,
Mai bine să sting gândurile bizare.

O voce zice îmi șoptește cu gust de anghinare.

M-ai găsit în întuneric

PAOLA

Clasa a XII-a

M-ai găsit în întuneric,
acolo unde umbrele îmi legau pașii,
unde tăcerile erau ziduri,
și sufletul meu se stingea în propria-i noapte.

Ai venit fără zgomot,
fără să tulburi liniștea rece,
Ai aprins în mine o flacără mică,
Care a știut să ardă până la lumină.

În ochii tăi am descoperit cerul,
În mâinile tale, adăpostul,
Iar inima mea, care tremura frântă,
A învățat din nou să bată pentru viață.

FABULOUS 12

Nu erai doar o lumină,
Erai răsăritul pe care nu-l bănuiam,
Cântecul pe care nu-l mai așteptam,
Adevărul pe care nici îndrăzneala nu mi-l șoptea.

Ai transformat ruinele în grădini,
Ai înflorit acolo unde era cenușă,
Și-ai arătat că iubirea nu cere,
Ci dăruiește neobosit, fără măsură.

Acum, fiecare clipă cu tine
E o bucată de eternitate,
Iar întunericul care mă ținea prizonieră
Nu mai există decât ca amintire stinsă.

Căci tu, iubirea mea,
M-ai găsit acolo unde nu mai eram,
Și mi-ai arătat că din noapte
Se nasc cele mai curate răsărituri.

Iubirea ta, un vis neîmplinit

PAOLA

Clasa a XII-a

Te-am iubit, mamă, fără cuvinte,
Căci tu erai aerul, dar nu m-ai simțit.
Te-am căutat în toate colțurile lumii,
Dar tu ai fost doar un vis pierdut.

Te-am strigat cu glasul meu de copil,
Cu ochii umezi de dor și de nevoi.
Și-am sperat că iubirea ta mă va găsi,
Dar ea n-a venit... și m-a lăsat...

Iubirea ta era un dor ascuns,
Un vis neîmplinit, un cuvânt nespus.
Când te-am căutat, ai fost departe,
Iar inima mea a învățat să tacă.

FABULOUS 12

M-am întrebat, noapte de noapte,
De ce nu m-ai strâns în brațele tale?
De ce nu mi-ai dat iubirea ce-o ceream,
De ce nu m-ai învățat să fiu întreagă?

Dar chiar și în absența ta, am simțit
Cum iubirea se naște și crește din durere.
Am învățat să iubesc, să dăruiesc,
Chiar dacă tu m-ai lăsat doar cu o tăcere.

Poezia 1

Izabela Buftea

Clasa a XII-a

Zâmbeam ca un copil naiv,
Dar jucai un rol fictiv.
M-ai lovit în suflet fără ezitare
Și m-ai lăsat în urmă, să pier în oroare.

Jur pe ce am eu mai sfânt
Că într-o zi ai să mă vezi rânzând,
Iar plăcerea ta de a mă vedea la pământ
Va fi luată cu tine în mormânt!

M-ai lăsat fără puterea de a respira
Aerul proaspăt și toată bucuria
Pe care cândva mi-ai dăruit-o,
Dar tot tu... acum mi-ai terfelit-o.

FABULOUS 12

Într-o singură zi, ai putut distruge
Mii de sentimente și mii de dorințe
Pe care cu puritate le păstram în suflet
Iar acum, am rămas cu un singur regret!

Regret ziua în care am început să te iubesc,
Regret ziua în care am început să te doresc,
Regret ziua în care ți-am promis
Regret ziua în care m-am decis...

M-am decis să îți fiu muză
Și mereu ți-am găsit câte o scuză,
Scuză la fiecare minciună a ta
Și mereu am trecut cu vederea.

M-am pierdut pe mine în frig și în ger
Ca să te pot lăsa pe tine să-mi fii înger,
Mi-ai fost exact ca un somnifer
M-ai manipulat, de asta ți se spune *Lucifer!*

Poezia 2

Izabela Buftea

Clasa a XII-a

Sufletul meu, cândva răsând,
Acum e singur, purtat de vânt,
Căutându-te prin lumea mare,
Dar acum altcineva te are.

Ne-am promis demult...
Promisiune sfântă, să ne iubim mult.
Acum buzele mele, promise ție
Sunt reci și uscate ca după o beție.

Mintea mea umilă, manipulată de tine
Era plină de iubire, plină de armonie,
Iar în ceasul cel de seară, care ticăie încet
Eu stau în frig și îngheț, dar încă te-aștept...

FABULOUS 12

Așteptările mele, fără de îndoială

S-au pierdut prin minciunile tale și au făcut să
doară

Nu știu ce suflet să ai, să poți să spui cinci
cuvinte!

Să-mi spui fără pic de nonșalanță,

Acele vorbe fără de speranță,

Iubirea ta, fără prezență

Te-a făcut să-mi spui, că a fost doar o
experiență...

În același profil, pe pagini diferite

Antonia Romanașu

Clasa a IX-a

L-am zărit prima dată-în lumina cenușie
a unei pauze,
cu părul închis la culoare, purtat de vânt,
și cu o umbră de barbă.
Purta haine negre, simple,
Cu o nuanță
de scriitor.

În privirea lui ascunsa uneori
După ochelari, era ceva între
furtună și liniște,
un fel de „știu ce scriu”
pe care l-am cunoscut imediat,
pentru că și eu caut același lucru
în paginile mele.
Suntem la același profil,

FABULOUS 12

printre formule exacte și visuri
care nu se supun niciunei ecuații,
Poate de aceea ne-am înțeles uneori,
fără să vorbim.

Doi scriitori în lumea cifrelor,
pierzându-ne în metafore,
în loc de calcule.

El scrie lumi întregi în engleză,
eu adun poezii ca pe niște fire de lumină,
iar între noi rămâne același drum,
dar două cărări diferite.

Nu cer să ne întâlnim în același capitol,
dar poate într-o zi...
vom lucra pe aceeași pagină,
fie și pentru un singur vers.

LIMBA FRANCEZĂ

Noël Dans Mon Âme Francophone

APOSTOL Matteo-Constantin

Liceul Teoretic „Ion Borcea” Buhuși, clasa a VII-
a

Prof. coordonator MIHAI Elena-Daniela

Et quand un flocon de neige commence à tomber

Et laisse apparaître les premières lumières de
Noël

À ce moment-là, ça commence à ressembler à
l'hiver

Et ta seule pensée est Noël.

L'hiver est arrivé, avec son froid glacial,

La neige tombe lentement,

Comme une délicate couverture blanche.

Les arbres sont nus,

FABULOUS 12

Sans feuilles, sans couleurs,
Mais le paysage est magnifique,
Plein de beaux trésors uniques.

L'atmosphère de la maison devient
Plus chaleureuse et accueillante
Et sous le sapin de Noël, ils commencent
À rassembler des cadeaux.

De la cuisine vient une odeur épatante
C'est probablement grand-mère qui fait le gâteau.
La famille se retrouve autour de la table,
Dans une ambiance chaleureuse,
Pour célébrer ensemble ces vacances
merveilleuses.

Noël est le moment idéal pour se retrouver en
famille et entre amis,
Même s'il fait froid dehors,
Il fera chaud dans notre cœur.

FABULOUS 12

Le Noël francophone apporte aussi de beaux
chants de Noël,

Qui résonnent dans chaque maison

À tous les jours joyeux,

Et dans l'âme de tout enfant qui attend Papa Noël!

Noël, Magie Francophone

APETREI Darius

Liceul Teoretic „Ion Borcea” Buhuși, clasa a VII-

a

Prof. coordonator MIHAI Elena-Daniela

Le monde est silencieux. Les sapins verts sont poudrés d'une fine poudre blanche qui brille sous la lumière de la lune. Le lac, d'habitude d'un bleu foncé, devient plus clair, grâce au reflet du ciel couvert. Cette étendue qui engloutit chaque diamant du ciel contraste avec la neige.

Les enfants profitent de la neige fraîchement tombée et jouent jusqu'à plus tard. L'air est gelé, mais il porte le son des cloches. Si vous marchez sur la ruelle, tout vous semblera désert. Mais, les maisons sont très joyeuses. Certaines beiges, autres plus colorées, s'unissent pour ne pouvoir pas être distinguées les unes des autres. Leurs fenêtres illuminées sont voilées de petits rideaux soignés. Les enfants courent pour installer les lumières de fête et décorer le sapin. La cuisine dégage une odeur de gâteaux et de cannelle.

FABULOUS 12

C'est l'hiver, c'est Noël. Malgré le paysage monochrome de la nature, c'est une des périodes les plus effervescentes de l'année. Parce que c'est la saison des cadeaux, les rues sont toujours pleines de gens, et des âmes pleines de générosité. Les vitrines des magasins nous tentent plus que jamais d'y entrer et d'y acheter. Cette saison apporte la plus belle célébration de l'année, le Noël, quand les villes et les villages prennent un air de fête. Selon la tradition, le Père Noël vient déposer les cadeaux la veille du Noël ou pendant la nuit et les enfants les découvrent le matin suivant de Noël au pied du sapin.

Pour moi, l'hiver est la saison de la famille et Noël, la fête magique de l'année. C'est le moment où nous nous réunissons avec nos proches pour célébrer la magie de Noël. C'est le moment où, en regardant les lumières du sapin nous nous souvenons du passé. Pour moi, Noël est magique!

Noël francophone, un poème d'amour!

BUFTEA Ana-Maria

Liceul Teoretic „Ion Borcea” Buhuși, clasa a VII-

a

Prof. coordonator MIHAI Elena-Daniela

Noël francophone, un doux refrain,
Des cieux lointains jusqu'au matin.
Sous chaque étoile, un cœur qui bat,
De Montréal à Ouagadougou, ici et là.

La neige caresse les toits québécois,
Les voix s'élèvent dans une tendre joie.
Les Antilles chantent au rythme du vent,
Le zouk de Noël danse avec le temps.

En Afrique, la terre rouge s'illumine,
Les feux crépitent, la fête s'anime.

FABULOUS 12

Des enfants rient autour d'un festin,
Bananes dorées, épices, vin de palme en main.

À Paris, les vitrines brillent d'éclat,
La Seine murmure des rêves d'autrefois.
Les marchés embaument d'épices et de miel,
Dans l'air résonne la cloche de Noël.

Noël francophone, un chant sans fin,
Un pont d'amour qui traverse les mains.
Des montagnes aux îles, des plaines aux forêts,
C'est l'écho d'un monde qui ne fait qu'aimer.

Noël francophone, doux chant de lumière,
Un souffle d'espoir parcourt les frontières.
Sous mille étoiles, les cœurs se rallument,
En Afrique, en Europe, aux îles, tout s'illumine.

Dans les villages, l'église s'anime,
Des chants résonnent, portés par l'estime.

FABULOUS 12

Dans la neige du Québec ou sous le ciel des
Tropiques,

Chaque voix s'élève, unique et magique.

La table se garnit de mets savoureux,

Tourtière, accras ou plats chaleureux.

Un sapin scintille, promesse de paix,

Les enfants rêvent, leurs yeux pleins de secrets.

Au Sénégal, on danse sous les palmiers,

À Paris, les rues brillent, de bijoux parsemées.

Dans les Antilles, le zouk s'envole, léger,

Le vent de Noël unit l'humanité.

Noël francophone, un poème d'amour,

Un lien invisible qui traverse les jours.

Qu'il neige, qu'il vente ou que le soleil brille,

L'esprit de Noël unit nos familles.

LIMBA ENGLEZĂ

My muse

Natalia Pintilie

Clasa a X-a

My hero isn't a person,

And neither is it a God.

My hero is something soft

That soothes my lonesome mind.

When it starts to play

I forget all that is wrong.

Music takes away my worries;

Makes them burn just like the sun.

One day it will help my wings grow;

It will help me take flight,

Because dreams are always possible

With your gaze up to the sky.

The Point of Living

Șerban Trușcă Anelis Maria

Prof. Cioinică Maria

Liceul „Constantin Brâncoveanu” Horezu

I am watching the sunset and the countless
mountains.

I wonder if I'll ever have the chance
To climb them all in just one lifetime.

So many unseen sunsets,
Like unopened letters from time —
A reminder that time passes,
And that one day, everything will end.

I've been told I feel too much.
But what if that's the reason we exist?
I'd rather feel all the pain in the world
Than feel nothing at all.
This way, I will know what happiness is —

FABULOUS 12

Not just pretend it.

There is one feeling I don't want to know:

Regret.

We will never know what happens after death,

But we know what we can do in this life:

To live it —

Doing anything that reminds us

We're still alive.

Drowning

Natalia Pintilie

Clasa a X-a

I was drowning when I met you.

Drowning in what felt like the cold gaze of the universe itself;

What felt like an eternity yet nothing at all.

I was drowning when you smiled.

Drowning in the heartbreaking feeling of numbness,

In the purity of you.

Yet I took a breath while drowning,

Letting the water fill my flower embroidered lungs,

Letting it wash me away and give me warmth.

I smile alongside you at the shore of the world.

FABULOUS 12

I let myself get lost in you, your touch, your
everything.

Now I'm just the water in the ocean that is your
embrace,

Your eyes,

Your soul.

Miss

Natalia Pintilie

Clasa a X-a

My sick body is a person i miss;
The person I yearn for like a little kid.
I know it's not normal to feel like this,
I just can't help but hope that something is amiss.

The pain feels like a remedy,
Like a bittersweet kiss from an enemy.
A tender touch from a cold hand;
Icy waves crashing against the cold sand.

I miss the gentleness of someone's touch;
It's a feeling that i love too much.
I can't help but miss myself,
And the person i was beforehand.

Retaliation

Prof. Andreea Ștefana Cojocaru

So sweet, so luring and so rightful,
Engulfed in flames of revenge,
I need blood for my thirst to quench,
So quickly, so badly, and so lustful.

Retaliation, darkness, and damnation,
A serving triad for my domination.
Much as I tried to control my greed,
I was taken aback by my own deed.

My naked soul is shivering with angst,
Shadows dance where hope once sank.
Whispers crawl beneath my skin,
Inviting the chaos to sink in.

Crimson rivers stain the night,

FABULOUS 12

Each heartbeat a drum of blight.

I revel in terror, I choke on sin,

For darkness whispers, let it begin.

Cochlea Nocturna

Prof. Andreea Ștefana Cojocaru

Shaped like a snail, withdrawn, I crawl,
Twisting inside my fragile shell;
My life is thunder, desert, squall—
A battlefield where shadows dwell.

I wish to slip through fog and time,
Unscathed, released from memory's snare;
But haunting arms reach out, entwine,
And lure me back to dark despair.

In murky halls where night congeals,
They mold me into shapes unknown—
A soul the creeping darkness steals,
Reborn where only fear has grown.

Freedom

Natalia Pintilie

Chained by my addiction with nowhere to go. But why does this pain make me feel less alone?

My saviour should be gentle, not sharp around the edges or stained by the shameful blood of my mistakes.

All I want is to be free, instead of just existing silently. But how can I free myself from this hell without taking the easy way out?

The blade can't save me, so why do I stay? The blade will only break me, so why do I keep crawling back to it like a coward?

Enslaved by my addiction with no escape. I can't understand why I created this fate...

And in a little while, I'll be gone. I'll free myself from these chains, even if I'll be cut and bruised by the bonds that grip me so. Even if my selfish escape will be blamed on no one other than myself.

I will be free, one day.

Philophobia

Natalia Pintilie

It should feel good... comfortable or even soothing, but these emotions feel so foreign... so cold and terrifying. It's like a monster eating at your heart and skin, never quite reaching your soul as painfully as it wants to; bite enough to leave a bruise that might never fade but not enough to actually bleed.

It's always that monster that weights down on you, making it hard to breathe, your chest and heart to ache or even make your eyes a little glossy as you hold it back; as you hold everything back and away from prying eyes.

It shouldn't be this hard to feel it, to express it, to show it. It might be peaceful at times, the tranquility of it caressing your frightened soul just enough to soothe it.

As inhuman as you might feel because of it, as numb as you can get... you can yearn and weep for your heart to feel like others do, it will always be the monster in the back of your head talking you down into fear, into anxiety and the never-

FABULOUS 12

ending dread that comes with it; that comes with the overwhelming feeling of loving another human being.

Define

Natalia Pintilie

It is as painful as death to feel unloved. One could say „I love you“, but instead of speaking to your soul, your heart, your being; they speak to the corpse that is your body. They make you feel like you cannot be loved; unlovable. Define the word and all you are is someone not likely to be loved by anyone, because you do not have any attractive qualities; someone who is unattractive, unpleasant, revolting...

It makes you feel unwanted; like all you are good for is to be discarded after you aren't needed any longer; to be used until there is nothing left of you but rags and strings of a human that used to be. Define the words once more and all you can - and will be - is someone who is no longer desired; someone that is uncerished, shameful, blameworthy...

No one ever thought that behind that body - behind the flesh and skin - is a soul. A soul who's hurt by the cruel words that „define“ it. We are all a soul, carrying around a mere corpse to survive the cruelties that envelop the world with each

FABULOUS 12

second that passes. And it's not fair, to define it by the looks of the body that carries it. Because at the end of t all, it's just a corpse.

GHICITORI ÎN LIMBA ENGLEZĂ

Prof. Andreea Ștefana Cojocaru

Riddle:

I creep where every heartbeat hides,
I bloom when whispered hope has died.
I have no teeth, yet I devour;
I grow more vast with every hour.
You fear my touch, yet cling to me—
What am I, born of vacancy?

Answer: Silence / The void

Riddle:

I wear your shape but am not you,
I mirror lies you think are true.
I follow close but never speak,
Appearing strongest when you're weak.
At night I stretch, distort, erase—
What am I, stealing your own face?

FABULOUS 12

Answer: Your shadow

LIMBA ROMÂNĂ

O surpriză neașteptată...

de Lupu-Ciucanu Ioana Mihaela, clasa a VI-a

B

Profesor îndrumător Mazilu Veliche Crenguța,
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare”

Este ziua de naștere a Elenei. Ea împlinește 14 ani, iar până acum nimeni nu i-a urat niciun „La mulți ani”. Fata stă pe canapeaua din living, savurează un ceai din fructe de pădure și se gândește la faptul că toți au uitat de aniversarea ei. Motanul ei, Lulu, doarme buștean lângă ea.

Deodată, telefonul din bucătărie sună. Fata se ridică și merge spre acesta. Răspunde, crezând că cineva și-a amintit de ziua ei. Când răspunde, se aude o voce pițigăiată pusă pe șotii. Elena închide imediat, dându-și seama că sunt doar niște copii care fac farse la telefon. Rămâne foarte dezamăgită.

Între timp, prietenii ei s-au gândit să îi facă o surpriză împreună cu familia ei. Amalia și Iustina îi trimit un mesaj prin care o invită la un film, fără

FABULOUS 12

să îi facă o urare. Dezamăgită, Elena acceptă invitația și se pregătește pentru această ieșire. Ele vizionează filmul, iar Amalia primește un telefon de la sora Elenei, Angelina, care îi spune să mai tragă de timp, deoarece acasă pregătirile pentru petrecerea surpriză nu s-au terminat. Ele mai pierd timpul prin unele magazine. Între timp, Iustina sună un taxi pentru a se întoarce acasă.

Elena s-a distrat, însă tot supărată a rămas crezând că toți au uitat. Înainte să deschidă ușa casei, Amalia și Iustina se uită una la alta zâmbind. Toate luminile sunt stinse. Elena se uită împrejur, confuză și aprinde luminile de pe hol. Casa este decorată ca pentru o petrecere, iar familia și toți prietenii ei îi urează „La mulți ani!!!”. Le mulțumește tuturor și-i îmbrățișează cu recunoștință.

CARTEA NE-A ADUS ÎMPREUNĂ

de Corbuleț Teodora Ioana, clasa a VIII-a B

Profesor îndrumător Mazilu Veliche Crenguța

Trăim într-o lume plină de digitalizare și asta nu este întotdeauna rău. Nu mă înțelegeți greșit, îmi place să pot juca jocuri pe telefon, să mă uit la filme și să pot vorbi când vreau cu prieteni de pretutindeni, dar ,cu toate acestea, aș dori să se pună mai mult accent pe plimbările de dimineață, micile conversații, întâlnirile spontane, pe ideea de a trăi viața ancorată în realitate, nu în spatele unui ecran. Îmi place ca, primăvara, să stau rezemată de trunchiul unui copac din grădină și să citesc, totodată bucurându-mă de minunata vreme. Iubesc să citesc basme, poezii, povești, chiar și romane. Mă simt lipsită de orice grijă, purtată într-un alt loc, alt tărâm. Am rafturi pline cu cărți peste tot: la mine în cameră, în hol, chiar și în camera de zi. Nu îmi place să fiu întrebată: „ Care este cartea ta preferată? ”! Fiecare carte este deosebită. Fiecare te duce într-un alt loc, într-o altă aventură, cu alte personaje, alte povești. Cu toate acestea, toate îmi aduc aceeași bucurie și

FABULOUS 12

satisfacție la final. Deși am zeci de cărți, merg săptămânal la mica bibliotecă orășenească. Nu are tehnologie de ultima generație, ci sute de cărți, zeci de rafturi pline. Are fotolii confortabile pe care poți sta și citi, dar cel mai mult îmi place de doamna bibliotecară. Este o femeie mai în vârstă, dar mereu cochetă. Părul ei castaniu îi cade pe umeri, are ochii mari, de un verde ca de smarald. Mereu îmi oferă câte o bomboană cu ciocolată.

Anul trecut, pe vremea aceasta, într-o zi obișnuită de primăvară, mă îndreptam voioasă spre bibliotecă. Cerul era de un albastru ca de cristal. Soarele încălzea pământul cu blânda sa îmbrățișare. Razele sale luminau casele modeste prin micile ferestre. Vântul adia ușor, împrăștiind dulcea mireasmă a florilor multicolore. În copacii îmbobociți stăteau tot felul de păsări. Ele fredonau o melodioasă odă, bucuroase de venirea noului anotimp. În timp ce mergeam cu pași grăbiți, adoram să le ascult glasurile fericite.

De data aceasta, când am ajuns în fața bibliotecii am văzut o hârtie pe geamul ușii de la intrare pe care scria : „BIBLIOTECA ORĂȘENEASCĂ VA FI DESFIINȚATĂ ÎN DATA DE 31.03. A ACESTUI AN.". Era semnată și ștampilată de către domnul primar.

FABULOUS 12

Când am intrat, bibliotecara era devastată. Mi-a spus despre faptul că a lucrat timp de 25 de ani în acest loc, iar acum este dată afară.

-Nu mai fiți supărată, voi găsi o soluție! am spus eu încrezătoare, deși nu aveam nicio idee.

Supărată și gânditoare, am plecat înapoi acasă. Cum am putut crede că aș putea să salvez o instituție în 2 săptămâni?! Noaptea care a urmat, nu am putut să închid un ochi. Am stat trează și am încercat să găsesc o soluție.

Dintr-odată, mi-a venit o idee. Singura problemă era că ar fi fost aproape imposibil să o duc până la capăt. Însă, învățasem un lucru important din cărțile citite: să nu mă dau bătută sau să renunț. Planul meu era următorul: trebuia să conving oamenii din oraș să citească, să împrumute cărți de la bibliotecă. Singura mea șansă era să îi conving pe copiii cu aceeași vârstă ca mine.

Astfel, ziua următoare, m-am întâlnit cu Melania, cea mai bună prietenă a mea. Știam că dacă aș ruga-o orice, ar face-o. Astfel, a acceptat, știind cât de mult înseamnă pentru mine acea bibliotecă. După aceea, a mers cu mine în cartierul nostru. Era plin de copii. Melania este o fire foarte convingătoare. Astfel, toți vecinii care erau copii s-au lăsat convinși la rugămințile ei neîncetate.

FABULOUS 12

Asta și pentru că le promisese o tavă plină cu cele mai bune negrese făcute de mama ei. Deja ne strânsesem aproximativ 15 copii, fără frații și surorile mai mari și mai mici, care s-au lăsat și ei convinși de prietena mea. Acum, urma să mergem la colegii noștri de clasă. Asta nu ar fi fost o problemă în mod obișnuit, dar știam cât de puțin le place să citească. Cu toate acestea, când toți copiii pe care i-am convins, împreună cu mine și cu Melania ne-am întâlnit cu ei din întâmplare, s-au lăsat influențați de noi. Eram foarte bucuroasă că majoritatea copiilor au înțeles importanța situației.

Astfel, am plecat împreună spre bibliotecă. I-am ajutat pe toți să își găsească lecturi potrivite. Jake, Sebastian și Eduard, colegii mei de clasă, citeau o carte de aventuri plină de suspans. Sabina, Melania și Sonia una de poezii. Frații mai mici citeau basme și povești, iar, cei mai mari, romane întregi. Fiecare avea câte o carte care, după cum se părea, li se potrivea perfect. Rafturile erau golite pe jumătate, iar doamna bibliotecara era uimită și surprinsă plăcut.

Am venit cu toții la bibliotecă în fiecare zi până în data de 30. În acea zi, o dată cu noi a ajuns și domnul primar.

FABULOUS 12

- Copii, îmi pare rău, dar nu este posibil să intrați! Chiar acum se strâng cărțile și mobila.

- Nu puteți să faceți așa ceva! Iubim această bibliotecă și iubim să citim! Am spus eu, cu o voce mai curajoasă și puternică decât am crezut vreodată că puteam avea.

- Așa este! m-au susținut toți copiii din jurul meu.

- Am început cu toții să prețuim lectura, să prețuim sentimentele unei persoane transpuse în cuvinte, să prețuim miile de povești, de aventuri, de creații făcute cu tot sufletul, a spus Melania.

- Să iubim cuvintele frumoase, descrierile, suspansul și ideea de a renunța pentru câteva momente la tehnologie, a continuat Eduard.

Cu toții aprobau și simțeau la fel.

- Este foarte frumos tot ceea ce ați făcut și spus, dar nu pot să renunț, a zis primarul, cu o voce neliniștită. În locul ei va fi înființat un magazin care se va ocupa cu vinderea produselor electronice.

- Nu puteți să faceți asta! Nu vă lăsăm! am spus cu toții deodată.

- Și cine o să mă oprească? Niște copilași?

FABULOUS 12

- Nu numai! s-a auzit o voce de adult.

În spatele nostru a apărut un grup mare de adulți. Aparent, și ei știau cauza pentru care luptam și ne susțineau. Primarul a rămas pe loc, încremenit. Nu se mai putea opune. Eram trei sferturi din locuitorii orașului. În final, a cedat.

- Bine! Am înțeles! Iubiți prea mult această bibliotecă!

Astfel, biblioteca a fost salvată. Toată lumea era fericită. Atât prietenii, cât și adulții, inclusiv doamna bibliotecară, au venit să îmi mulțumească. Eram foarte încântată de faptul că nu numai am susținut o cauză în care credeam, ci și de faptul că am reușit să conving majoritatea localnicilor de faptul că este minunat să citim.

De atunci, în fiecare săptămână venim și împrumutăm cel puțin câte o carte. Mai mult decât atât, am înființat și un club de carte numit „CARTEA NE-A ADUS ÎMPREUNĂ”.

SCENETE TEATRU

Farmacia inimii, Catanga

Prof. Ștefan Zaharia

Pers 1 - asistent farmacie/farmacistă

Pers 2: Client/clientă

1 - Bine ați venit la farmacia inimii, Catanga! Cu ce vă pot ajuta?

2 - Buna ziua! Aveți cartofi?

1 - Poftim?

2 - Aveți cartofi?

1 - Poftim?

2 - Cartofi? Aveți cartofi?

1 - Stimata doamnă, sunteți la farmacie...

2 - Așa și? Eu aș vrea 3 kg de cartofi.

1 - Doamnă, domnișoară... nu avem cartofi.

2 - Sunteți sigură?

1 - Absolut sigură!

2 -Bine! Eu vă fac reclamație!

FABULOUS 12

1 - Stați un pic! De ce să-mi faceți reclamație?

2 - Nu doriți să mă serviți!

1 - Păi nu avem cartofi. E farmacie, farmacia inimii... Catanga.

2 - La ea vă fac reclamație?

1 - La inimă?

2 - La Catanga!

1 - Păi ce vină am eu că nu are Catanga cartofi?

2- Aveți! Că nu știți să vorbiți cu clienții de la o farmacie!

1 - Cum adică? Adică vreți să spuneți că dacă erați dumneavoastră în locul meu ați fi procedat altfel?

2 - Absolut!

1 - Perfect, ia veniți în locul meu! Așa. Acum... bună ziua!

2 - Bună ziua!

1 - Aveți cartofi?

2 - Da!

1 - Fantastic, vreau și eu 3 kilograme.

2 - Rețetă aveți?

La ghicitoare

Prof. Ștefan Zaharia

Scena cu trei scaune și o masă rotundă. Pe masă este un glob de cristal și niște cărți de tarot, un smoc de busuioc și o ramă argintie cu o poză. Sună cineva la ușă. Din dreapta scenei o domnișoară cu fuste mari merge spre stânga scenei pentru a deschide ușa.

Florica - Imediat, imediat ajung!

Deschide ușa, intră două personaje, două fete de facultate.

Florica - Intrați, *misto avilean!* Aveți programare?

Ioana - Da, am făcut programarea online pe site-ul - adevărataghicitoaremolia.ro

Florica - Perfect! Vă rog, luați loc la masă. O chem imediat pe sora mea. Ea este adevărata ghicitoare, Molia. Imediat, luați loc. Ați venit pentru deochi, descântec, ghicit, dezlegarea cununiilor...

Ioana - Pentru niște examene și pentru...

Alessia - Pentru mai multe.

FABULOUS 12

Florica - Am înțeles. Pentru amândouă sau doar una?

Alessia - Doar ea, eu nu cred în chestii de astea, m-a luat cu forța, să nu vină singură în cartierul ăsta cu cai la poartă.

Florica - Cum doriți... dar să știți ca sora mea este adevărata vrăjitoare. Are puterea magiei albe, moștenită de la bunica noastră, vrăjitoarea Coconu, care a primit acest mir din moși strămoși...

Florica arată spre o poză de pe masă, în timp ce fetele iau loc.

Ioana - Interesant...

Florica - De un ghicit.

Ioana - Da.

Florica - Cash sau Card?

Ioana - Poftim?

Florica - Plățiți cash sau card?

Ioana - Se poate card?

Florica scoate un POS pe care tastează ceva.

Florica - Desigur, suntem în 2026 deja, plătim impozite, taxe... știți și dumneavoastră că e mare deficitul... Atingeți aici cu telefonul! Să știți că era adevăratul Black Friday și vă lua jumătate de

FABULOUS 12

preț la al doilea ghicit, dar... nu vă pot obliga.
Imediat vine sora mea.

Florica iese, fetele rămân la masă singure.

Alessia - Unde m-ai adus?

Ioana - Hai, lasă-mă și pe mine să fac ce vreau! Mor
de curiozitate, doar mă știi. Plus că merge repede.
Ai văzut, mi-a dat și bon.

Alessia - De parcă bonul îți salvează ție relația sau
notele la facultate...

Ioana - Trebuie să încerc orice metodă!

În scenă intră adevărata vrăjitoare, Molia. Merge
agale, deși e tânără. Ioana se ridică, iar Alessia,
nu.

Molia le binecuvântează, apoi se așază.

Molia - Fetelor, spuneți-mi cum vă numiți!

Ioana - Ioana, iar ea e Alessia, prietena mea cea
mai bună. Am venit pentru mine. Adică ... dacă și ea
vrea, mai ales acum de BF...

Alessia - Nu, mulțumesc! Cu tot respectul pentru
ce faceți aici, eu nu cred în aceste ... practici. Dați
în cărți și citiți în cel mai mic bol de cristal.

Vrajitoarea - Da, am înțeles. Nu dimensiunea
cristalului contează, ci harul. Iar eu am moștenit

FABULOUS 12

harul de la bunica mea... vrăjitoarea Coconu, care e verișoară îndepărtată cu vrăjitoarea Omida și verișoară primară cu magul Robi de la Buhuși. Să începem. Spune numele tău de trei ori!

Ioana - Ioana, Ioana, Ioana!

Vrăjitoarea - Acum scuipe pe cărți!

Ioana - Pe cărți?

Alesia râde.

Apoi Ioana scuipe ca și cum ar scuipa în sân. Vrăjitoarea împarte cărțile pe masă.

Vrăjitoarea - Ei, ce vrei să afli?

Alesia - Credeam că ne vei spune fără să ne întreb...

Ioana - Te rog, nu mă face de râs... Aș vrea să știu mai multe... despre iubitul meu... despre...

Vrăjitoarea mai pune 3 cărți pe masă și spune:

- Da, este un domn brunet, tânăr... frumos... înalt...

Alesia - E roșcat...

Vrăjitoarea - Și v-ați întâlnit la drum de seară ...

Alesia - Se știu din grădiniță...

Vrăjitoarea - El te iubește și o să faceți nunta la anul..

FABULOUS 12

Alessia - La anul se însoară fratele său, nu are cum...

Ioana - Alessia, încetează! Spuneți vă rog! Dar ceva despre examene nu putem afla?

Vrăjitoarea - Vei avea succes în toate, vei lua toate examene și vei fi un avocat bun...

Alessia - E la medicină...

Ioana - Alessia!

Alessia - Ce? Nu vezi că este o mincinoasă? Nu există vrăjitorie, ci doar scamatorie. Ne-a luat banii degeaba... Să ne dea banii înapoi!

Ioana - Încetează!

Alessia - Ce să încetez, nu vezi că doamna e o escroacă?!

Vrăjitoarea - Ce ai spus?

Alessia - Ce ai auzit. Ești o escroacă. Și tu și familia ta și bunica ta, Molia și toate Omidele! Nu există așa ceva și vrem banii înapoi!

Vrăjitoarea - Nu suntem escroace și dacă mai pomenești o dată numele bunicii mele, îți va părea rău!

Alessia - Da? Ce o să faci? O să mă dai cu mir sau o să-mi legi cununiile?

FABULOUS 12

Vrăjitoarea - Nu! Mai rău! Își voi spune adevărul! Știi de ce spunem noi toate balivernele astea la ghicit? Pentru că româncele nu suportă adevărul. Dacă v-ași fi ghicit real... era vai și amar de voi!

Alessia - Ei, zău! Ia să te văd. Te provoc! Te provoc să-mi demonstrez că ești reală! Te provoc să-mi demonstrezi că tu și toate Omizile și Moliile sunteți reale!

Vrăjitoarea - Și-am zis să nu ai pomenești de bunica mea... Bine... voi ați vrut-o !

Vrăjitoarea strânge cărțile și ia bolul în față.

Vrăjitoarea - Dați mâinile la mine!

Le ia mâinile și începe un descântec.

Vrăjitoarea - Ochi de deochi, fire fără de fire, mino bahtalo... Molia, dă-mi putere și arată-mi tot ce e viu și tot ce piere... AAAAAAA...

Vrăjitoarea țipă apoi vocea se schimbă lumina, se schimbă. Intră în transă.

Ioana - Ce se întâmplă, fată? Mi-e frică... nu-mi pot mișca mâna...

Alessia - E un truc, sunt sigură.

Vrăjitoarea - Truc, zici?... află că nu e niciun truc. Vreți să știți de note... sunteți studenți, dar ambele copiați!

FABULOUS 12

Ioana - Cine, noi?

Vrăjitoarea - Tu ai luat 10 la bac la română, dar ai avut pilă de la tatăl tău care e inspector. Iar tu, tu ai copiat la toate materiile, avea cască în ureche... ați luat ambele Bacul cu furăciune și îndrăzniți să mă acuzați pe mine?

Ioana - Eu nu am acuzat nimic...

Vrăjitoarea - Iar de iubitul tău... mă faci să râd, poate e iubitul vostru. Se întâlnește cu amândouă.

Ioana - Poftim?

Alessia - A fost o singură dată, m-a dus acasă cu mașina.

Vrăjitoarea - Ei, află de la mine că o duce în fiecare marți acasă!

Ioana își trage mâna.

Ioana - Ești o trădătoare, credeam că ești cea mai bună prietenă a mea!

Alessia - Stai... e o încurcătură... eu îl iubesc pe Corneluș...

Ioana - Și eu îl iubesc! Și el mă iubește și te-ai băgat tu...

Vrăjitoarea - Da... și el nu vă iubește pe niciuna.

Alessia și Ioana - Poftim...?

FABULOUS 12

Vrăjitoarea - Dacă vreți să aflați pe cine iubește,
trebuie să plătiți!

Alessia - Cash sau card?

-SCENARIU-

Orașul dintre lumi

de So Trupa - Palatul Copiilor Iași

prof. coordonator Ana Hegyi

Monolog #1 Daria Maria Cătur

Sunt o bucurie născută din dorul părinților mei. Dorul lor de dragostea familiei, dorul lor de a fi liberi și de a greși fără a păți nimic.

Sunt o bucurie pe care ei mi-au însușit-o, pentru că au încercat să umple golul dorului.

Acum, eu simt, într-adevăr, un dor, dar nu știu de ce sau de cine. Am urcat, am coborât și, când a fost să mă bucur, nu am putut. Mereu se găsea ceva... ca o umbră. Și dacă m-am bucurat, a fost puțin... Bucurie la fiecare secundă sau, mai bine spus, bucurie măsurată în dor și dorințe.

Sunt optimistă. Deși sunt bucuria lor - a unei mânuțe de oameni - sunt și a mea. Nu vreau să îmi mai fie dor de mine. Vreau să mă privesc și să fiu mândră că iubesc, că greșesc, că pierd... și că mi-e dor.

Da, am ales să vă înnebunesc cu dansul bucuriei și al dorului, pentru că așa a vrut cineva să-mi fie dat

FABULOUS 12

- Dumnezeu, universul sau mâna de oameni care mă suportă - și nu regret.

Pentru că ei m-au inspirat. Sau, mai degrabă, ea. Lumea realității în care trăiesc și în care am învățat că un singur contrast te face unic. Un singur contrast te împinge spre o alegere. Un singur om alege între bucurie și dor. Eu.

Mă bucur că pot simți dorul. Dar azi aleg să nu-mi mai fie dor. Să-l las pentru când voi fi mare. Adică niciodată. Azi sunt bucuroasă pentru că mă bucur de mine.

Atât.

Monolog #2 Gabriel Huțanu

Ai intrat fără să bați la ușă. Îmi pare rău, dar nu te mai pot lăsa să te cimentezi în mine. Cândva, nu știi când, ai intrat prin efracție, tip-til și viclean ca un hoț iscusit și nemilos. De atunci, m-ai controlat perfid din spatele perdelei și mi-ai lipit pe lentilă doar îndoială și neîncredere.

Mâncai din mine, fără știrea mea.

În timpul ăsta, eu mă întrebam de ce e atât de frig și întuneric.

FABULOUS 12

M-ai secat de esență pentru că ai vrut să nu fiu lucid atunci când mă închizi în cerc ,acolo unde e cald și bine.

„Frică, disconfort, efort? Oricum nu le faci față...
Închideți ochii și le ai pe toate aici.”

Cel mai dificil a fost să accept că exiști.

Acum, când te privesc, te dezumfli și te prefaci într-un purice. Lași cârma jos, părăsești bordul de comandă, și ești un simplu trecător întâmplător ce se plimbă printre gândurile mele. Însă, cu primul moment de neatenție, fugi înapoi și reiei controlul marionetei din cerc. Cercul care mă ține strâns și care mă minte că nu sunt singur.

Așa ai crezut tu că mă vei ajuta însă atunci când am pășit prima dată în afara cercului, m-am trezit.

Azi am învățat să accept, deci te rog să ieși, nu mai ai ce căuta în mine!

Monolog #3 Nicholas Maleș

N-am înțeles niciodată de ce ai plecat... Și nu cred că voi putea înțelege vreodată.

Țin minte ziua în care ai plecat și nu cred că aș vrea să mai simt asta vreodată, deși mi-ar plăcea.

FABULOUS 12

A fost cel mai apropiat lucru de moartea cuiva, de care chiar îmi pasă.

Pe zi ce trece, te văd mai neputincioasă, mai slabă și mai aproape de sfârșit. Nu vreau să recunosc, dar îmi e frică de moarte. Foarte frică. Și nu de moartea mea, ci de moartea celor din jurul meu.

Când voi rămâne singur și-mi voi aduce aminte de copilăria mea, voi o să fiți acolo. Nu pot să vă șterg cu buretele.

Nu înțeleg de ce ai plecat. Nu pot să înțeleg de ce lucrurile nu pot rămâne la fel.

Aș vrea să pot schimba timpul...

Cred că momentele în care am fost triști împreună sunt cele mai valoroase. Atunci, un om își arată adevărata față. Atunci nu se ascunde de el însuși.

Dacă ai destulă încredere într-un om încât să nu fie nevoie să porți o mască în fața lui, acela este cel mai înalt punct al relației voastre.

Poate de asta iubim câinii. Câinii nu se ascund niciodată de noi. Reușesc să-și exprime emoțiile atât de bine, fără măcar să încerce.

Mi-e dor de momentele cu câinele meu. Nu cred că i-am oferit destulă iubire. Avea o privire atât de tristă, câteodată... Cred că merita mai mult.

FABULOUS 12

Niciodată nu mă înduram să-i scap mâncare pe sub masă. Eram un om al dreptății și al corectitudinii.

Niciodată nu trișam, și când cineva încerca să-mi dea răspunsul, mă supăram.

Până și pe tine mă supăram.

Cred că pe tine mă supăram cel mai tare, pentru că erai un „mini-Dumnezeu” în ochii mei.

Erai blândă și mă iertai.

Renunțai la tine pentru mine.

Fix ca în povestioarele tale religioase.

Monolog #4 Maria Ioniță

Încă din primii ani ai vieții am simțit că fiecare lucru din jurul meu este viu, că există niște ochi pretutindeni care-mi privesc fiecare mișcare.

Dimineața, când mă trezesc, mă duc la fereastră sperând ca măcar vântul să mă mângâie, mă uit la cer. Nici măcar soarele nu știe ce să facă, încotro s-o ia, dacă să rămână să mă privească sau nu. Soarele, atât de intens, atât de puternic...

Mintea mea este împărțită în două jumătăți: una care raționează, iar alta care simte. Îmi doresc să distrug acest zid din interiorul meu care nu mă lasă

FABULOUS 12

să mă întregesc. Când închid ochii, parcă-mi văd așternute în minte propriile-mi gânduri, de-o parte și de alta a zidului. Îmi doresc să fiu artistă, dar sunt? Sau doar mă prefac?

Cele două jumătăți din mine se caută permanent, dar nu se întâlnesc decât atunci când în tinericul biruie toate luminile din jur, iar noaptea mă cuprinde încet. O simt atât de aproape... Noaptea, simt că mă strânge atât de puternic încât o parte din mine speră să rămân așa pentru totdeauna.

În vis reușesc să distrug zidul, să unesc cele două jumătăți care, în sfârșit, formează un întreg. Reușesc să mă desprind de partea mea rațională, să mă desprind nu atât de mult cât să nu mai fiu eu, însă îndeajuns cât să mă pot simți ca într-o lume a mea. O lume atât de intimă pentru mine, unde dispare orice dilemă, unde se despart gândurile de mine și trupul de suflet, iar sufletul călătorește atât de departe, încât nimic nu-l mai poate opri.

Atunci când trupul meu tresare încet, iar soarele se hotărăște într-un final să mă privească, am dovada crudă a despărțirii de lumea mea. E dimineață din nou...

FABULOUS 12

Monolog #5 Radu Nechita

Știi ce e cel mai greu? Să crezi! Să crezi că mâine va fi mai bine decât azi, să crezi că poți să o faci, să crezi că fiecare pas pe care îl faci, chiar și atunci când ești sau când te simți la pământ, contează. Aș vrea să pot opri totul și să fac odată liniște în mintea mea! Să nu mai aud vocea aia care îmi șoptește că nu are rost, că e degeaba. Un simplu gând, mic și ne semnificativ te poate purta în mii de direcții și îți poate da toată viața peste cap.

De fiecare dată când mă îndrept spre ceva, dispăre, se evaporă ca fumul... fumul de țigară. Și mă gândesc, oare sunt eu problema?

Dar poate... poate că tocmai asta înseamnă să trăiesc cu adevărat: să cad, să mă ridic, să cad iar și iar, să mă clatin, să mă ridic și să continui.

N-am cunoscut atingerea bunicilor mei, dar soarta mi-a dăruit, ca pe niște faruri, surorile tatălui meu. Ele au ținut în jurul meu mantia de bunătate a unei bunici, împlinind poftă și alinturi cu mărinimia necondiționată a sângelui.

Dintre toate, cea mai mare soră a bunicului a fost umbra mea caldă. Când soarele se pleca și școala mă elibera, pașii mă duceau direct la ea acasă, unde temele prindeau contur pe masa din lemn.

FABULOUS 12

Eram stângaci - un detaliu rebel al firii mele, care-i tulbura rânduiala. În fiecare zi, aceeași *litanie a dreptei* îmi răsuna: „Pe vremea mea, te smulgeau de la stânga și te sileau spre dreapta, altfel, rigla lăsa o urmă fierbinte pe palmă.” Mă obliga să exersezi, să-mi supun mâna rebelă.

Nu-mi era pe plac, o simțeam ca pe o povară grea. Înghițeam lacrimi amare, dar le ascundeam cu sânge. Când parchetul scârțâia, vestind apropierea ei, șiroaiele se opreau, și prefăceam că nimic nu s-a întâmplat. Acasă, însă, mama nu afla niciodată de această luptă tăcută. O frică mută mă ținea în loc: teama că i-ar putea da dreptate.

Totuși, o perlă de înțelepciune mi-a rămas din acele zile: „Fiecare lacrimă spală acel loc unde va crește, în curând, ceva nou.”

N-am deslușit nici acum taina acestei metafore, dar poate că nu sensul ei contează. Poate că, pur și simplu, mi-am pierdut reperul, iar drumul meu e doar acoperit de o ceață deasă. Dar ceața nu înseamnă oprire, ci doar o încetinire. Mașinile străbat negura, nu-i așa? Atunci și eu pot!

FABULOUS 12

Monolog #6 Paula Ciocan

E a opta noapte când te visez. Ne ținem de mâini și ne plimbăm prin pădurea de lângă casa ta. Îmi cutreieri gândurile cu ochii tăi mari și umbra nasului tău tremură ca atunci când te amuzi de ceva. Număr pistruii de pe obrajii tăi și invidiez razele de soare care se joacă prin părul tău. Mi se pare că te-ai mai înălțat puțin și vocea ta sună altfel, dar spui povești cu aceeași pasiune. Mi-ai pus o floare albastră după ureche. Suntem doar niște copii. Totul e atât de frumos, dar cumva subtil, ceva e nefiresc în pașii noștri. E destul să mă uit la tine ca să simt eternitatea condensată în ceea ce se întâmplă între două secunde.

M-am trezit cu inima strânsă. Se face un an de când nu ne-am văzut.

Chiar și când sunt trează, tu te plimbi tacticos prin camera oglinzilor din capul meu. Pot doar să aștept ca ceva din mine să spună că acum am voie să uit. Că acum pot să mă gândesc la tine doar arareori. Că acum împletirea vieților noastre nu mă oprește din a simți. Încă mi te amintesc clar, mă întâlnesc cu tine din greșeală când închid ochii.

Pentru că m-ai învățat să iubesc ceea ce iubeai la mine, dar niciodată nu am știut cum să te iubesc pe tine. Poate că dacă te-aș fi iubit altfel, dacă aș fi

FABULOUS 12

iubit mai puțin sau mai profund, dacă aș fi avut răbdare ca timpul să își facă efectul și n-aș fi încercat să mă joc cu soarta, poate că atunci, poate că așa, lucrurile ar fi stat altfel astăzi.

ATÂT

-Sfârșit-

Contopirea dimensiunilor

Ana Zaharia

Cl a XI-a

INT-ZI-CAMERĂ

Este filmată o foaie de hârtie pe care cineva scrie data. Se aude destul de încet TICĂITUL unui ceas care bate neuniform. Se aude și o UȘĂ care se deschide și se închide, marcând astfel intrarea unei persoane îmbrăcate oficial în cameră. Persoana se așază lângă un alt om, îmbrăcat în același mod, ambii păstrând expresii neutre. Persoana care a intrat scoate un reportofon pe care îl pune lângă hârtie. Persoana de partea cealaltă a mesei, numită Rune, arată într-un mod dizgrațios și se uită în gol, iar pe fața ei se citește o expresie care simulează disconfort.

PERSOANA 1

Conversația pe care urmează să o purtăm va fi înregistrată, dată fiind natura specifică a subiectului. Datele înregistrate vor fi folosite în scopul investigării fenomenului, așa că vă rugăm să adăugați descrierii cât mai multe detalii. Participarea în desfășurarea proiectului presupune nedeazăluirea a niciunui detaliu

FABULOUS 12

persoanelor care nu reprezintă dreptul la cercetare. Dorim să primim confirmarea dumneavoastră înainte de a începe.

Rune ridică din sprâncene ironic.

RUNE: - Confirm.

PERSOANA 2: - Rune, ce e diferit în lumea pe care o știm față de Triunghiul Bermudelor?

Liniște între cele două părți, ticăitul ceasului mai pronunțat.

RUNE: - Eu. Deci absolut nimic!

Persoana 1 bufnește în râs.

PERSOANA 1: - În fiecare săptămână faci câte o glumă din asta. E imposibil să rămâi insensibil...

Persoana 2 îi dă un ghiont persoanei 1

PERSOANA 2: - Oprește-te, nici când ești înregistrat n-ai pic de bun simț. Nu cred că realizezi importanța investigației...

PERSOANA 1: - Stai puțin, totuși cu ce ești mai superior ca să mă lovești de fiecare dată?

Persoana 2 se întoarce spre Rune.

PERSOANA 2: - Te rog să fii cât mai specific!

RUNE: - Răspuns specific la întrebări puse corect.

FABULOUS 12

PERSOANA 1: - Rune, știm despre tine că ai fost pilot!

Rune se ridică în picioare de pe scaun și întrerupe persoana 1. Spune în timp ce se uită vizibil iritat la ea:

RUNE: - Sunt.

Persoana 2 notează pe hârtie cuvântul impulsiv.

PERSOANA 1: - Sunteți pilot. Corect. Care este ultimul lucru pe care l-ați văzut înainte de prăbușire?

RUNE: - Tot ceea ce văd și acum. Imaginea din cameră devine ușor neclară.

RUNE: - Sunteți ridicoli! Sunteți a nu știu câta pereche de cercetători și vă prezentați cu aceleași întrebări lipsite de orice sens. Măcar de le-ați învăța pe de rost, să nu vă mai văd și cum le citiți de pe foaie. Nu înțeleg, nu vedeți că primiți aceleași răspunsuri de fiecare dată?

Se lasă din nou liniștea. Ticăitul neuniform al ceasului se aude din ce în ce mai intens.

RUNE: - Vreau un pahar cu apă.

Persoana 1 scoate sticla de apă de sub masă și începe să îi umple un pahar de plastic. Îl umple până la jumătate și întreabă:

FABULOUS 12

PERSOANA 1: - Mai vrei?

RUNE: - Vreau două pline.

La auzul replicii, persoana 2 își scoate capul din foaia pe care o studia. Persoana 1 este și ea vizibil intrigată, dar se conformează cerințelor. După ce primește paharele, Rune le aruncă în fața persoanelor ce o interviewau. Cele două persoane rămân fără grai.

RUNE: - Acum ce ar trebui să vă întreb? Ce ați văzut înainte să vă arunc paharul cu apă în față sau cum vă simțiți acum, cum reușiți să vă abțineți din orice gest care ar încălca conduita și cum se simte apa pe pielea voastră? Care sunt întrebările care chiar trebuie puse?

PERSOANA 2: - Deja este prea multă lipsă de respect. De unde până unde îți permiți să ne tratezi așa?

Rune se așază înapoi pe scaun, zâmbind din nou.

Persoana 1 izbucnește din nou în râs, de data asta isteric.

PERSOANA 1: - Rune, ești o gură de aer! Ne-o merităm, ne-o merităm... Ce-i cu încordarea asta? Toată lumea știe despre glume că sunt vitale, și totuși le evităm încontinuu, cel puțin noi, oficialii statului.

FABULOUS 12

PERSOANA 2: - Din cauza ta se poartă în halul ăsta cu noi! Tratezi totul, ca pe glumă! Dar de oamenii ăia care nu s-au mai întors vreodată din Triunghiul Bermudelor mai poți să râzi? Inumanule!

PERSOANA 1: - Omule, era o glumă, plutește în aer încordarea asta inutilă!

Persoana 2 se ridică de pe scaun.

PERSOANA 2: - Ești jenant. Serios! Nu înțeleg cum te mai suportî! Mă duc după șervețele. Și Rune, ai fix 5 minute ca să îți găsești o scuză plauzibilă!

PERSOANA 1: - E de apreciat și umorul tău. Parcă începi chiar să fii chiar nostim. Cum învârți subiectele și treci de la una la alta... Vai, nu mă mai pot opri din râs!

Persoana 2 TRÂNTEȘTE UȘA ÎN URMA EI. Persoana 1 se liniștește cu greu din râs, făcându-se liniște. Ticăitul ceasului absurd este acum inevitabil de auzit, dată fiind intensitatea sunetului. Rune se uită adânc în ochii persoanei 1, cu o urmă de zâmbet sarcastic și trist pe față. Persoana 1 devine vizibil atentă la sunetul neregulat.

PERSOANA 1: - Ce se aude? Tu faci asta? Cum?

FABULOUS 12

RUNE: - Nu. Se aude de la început. Probabil că frica te-a asurzit.

PERSOANA 1: - Te rog, nu mă mai face să râd, că jur că mă doare burta!

RUNE: - Ți se pare că am glumit?

PERSOANA 1: - Rune, tu mereu glumești, nu te-am auzit o dată să vorbești serios!

RUNE: - Deci chiar ai asurzit...

Persoana 1 schițează un zâmbet scurt, inconfortabil.

PERSOANA 1: - Nu, dar acum serios te întreb, dacă poți. Totuși ce vrei să spui?

RUNE: - Toate glumele au un sâmbure de adevăr!

Persoana 1 devine din ce în ce mai gravă și imaginea din ce în ce mai încețoșată.

PERSOANA 1: - Rune, ce se aude?

RUNE: - Ce întrebare amuzantă! Ceasul.

Persoanei 1 îi tremură vocea.

PERSOANA 1: - De ce se aude așa?

RUNE: - Eu nu am ieșit din Triunghiul Bermudelor.

PERSOANA 1: - Glumești, așa-i?

RUNE: - Toate glumele au un sâmbure de adevăr...

FABULOUS 12

Persoana 1 se ridică îngrijorată și înfricoșată de pe scaun și se îndreaptă spre ușa de la intrare, lângă care era un întrerupător.

PERSOANA 1: - Nu...

RUNE: - Ba da... Știi ce? Ne vedem mult prea neclar unul pe altul, stinge lumina.

PERSOANA 1: - De ce să o sting?

RUNE: - Tocmai ce ți-am spus, ca să ne vedem mai bine.

Persoana 1 încearcă să râdă forțat.

PERSOANA 1: - Rune, chiar nu-i momentul să faci glume...

RUNE: - Nu am glumit cu absolut nimic.

Rune se ridică de pe scaun și se îndreaptă spre persoana 1.

PERSOANA 1: - Niciun pas înainte! Alegi să mai ascuți sau...

RUNE: - Sau ce? Tot ce am văzut că ai putea să faci e să râzi. Nu mi- e frică de asta.

Persoana 1 râde din nou forțat și își împreunează mâinile într-o rugăciune.

PERSOANA 1: - Te rog...

FABULOUS 12

RUNE: - Chiar și corpul tău îmi dă dreptate, ești chiar lângă întrerupător. Acționezi contraintuitiv funcțiilor cognitive, sau cum scrie prin hârtiile alea fără nicio importanță reală.

Rune ajunge între timp la întrerupător și îl închide. Imaginea devine brusc clară. Persoana 1 își pierde cu totul puterea de a mai râde. Se uită în gol, șocată. Rune se întoarce la locul ei. Imediat după această întâmplare, persoana 2 se întoarce cu șervețele și deschide ușa în timp ce vorbește, lovind persoana 1.

PERSOANA 2: - Au tot trecut alea 5... Ce ai?

Persoana 1 nu își schimbă deloc atitudinea la auzul vocii, pe fața ei nu se citește nimic altceva decât vid.

RUNE: - 5... Ce anume?

PERSOANA 2: - Ce i-ai făcut?

RUNE: - Nimic.

Persoana 2 încearcă să îi dea câteva palme persoanei 1. După câteva încercări, persoana 2 se întoarce spre Rune.

PERSOANA 2: - Îmi spui ce i-ai făcut. Chem poliția!

RUNE: - Curajos din partea ta să crezi că poți...

FABULOUS 12

PERSOANA 2: - Lasă glumele la o parte în momentul ăsta! E o situație de viață și de moarte, poate rămâne inconștient curând.

RUNE: - Toate glumele au un sâmbure de adevăr.

Persoana 2 nu bagă de seamă ce i-a spus Rune. Își scoate din buzunar telefonul și tastează "112". Își pune telefonul la ureche, iar apoi îl reverifycă, devenind din ce în ce mai agitat.

PERSOANA 2: - De ce nu sună? Doar e număr de urgență.

Persoana 2 țipă acum la Rune.

PERSOANA 2: - Doar spune-mi ce i-ai făcut! Poate mai e timp să o salvăm!

RUNE: - Taci!

PERSOANA 2: - Poftim?

Rune se apropie de persoana 2.

RUNE: - Am spus să taci!

Persoana 2 își pune cu disperare mâna la gură și merge cu spatele spre ușă, când se oprește brusc.

PERSOANA 2: - Ce se aude?

RUNE: Ticăitul ceasului, dar spuneai ceva de timp... Că poate mai e timp să-l salvezi...

FABULOUS 12

PERSOANA 2: - De ce bate așa... ceasul?

RUNE: - Nu e timp.

PERSOANA 2: - Cum adică nu mai e timp? Trebuie doar să-mi spui ce i-ai făcut, poate avem fix antidotul de care are nevoie.

RUNE: - Care noi?

Persoana 2 începe să râdă, sfioasă.

PERSOANA 2: - Cum care noi? Echipa noastră... Cea de cercetare... Bine, cred că de medicamente se ocupă doar echipa de îngrijiri medicale

RUNE: - Te pierzi în detalii. Ești singur. A, și ticăitul ceasului, nu e timp. Nu în sensul că nu se scurge, pur și simplu nu există. A, și pentru ce ai luat șervețele? Te-ai uscat imediat ce te-am udat.

PERSOANA 2: - Adică? Unde suntem?

RUNE: - Nu e clar deja? Triunghiul Bermudelor.

Persoana 2 se așază pe scaun și își sprijină capul în două mâini, brusc amețit.

PERSOANA 2: - Ce faci?

RUNE: - Bine, tu?

PERSOANA 2: - Adică tot ce ai spus până acum a fost o glumă, de la informațiile despre Triunghiul Bermudelor până la "Bine, tu"-ul ăsta ironic?

FABULOUS 12

RUNE: - Se prea poate, dar toate glumele conțin un sâmbure de adevăr.

Ceasul se oprește de tot.

SFÂRȘIT

UMBRA GLASULUI

Delia Mândrilă

Clasa a XII-a

ZI-EXT-STRADĂ

O FATA stă pe bancă și desenează. Are cam vreo 16-17 ani, îmbrăcată lejer. Are căștile pe urechi și toată atenția este îndreptată spre desenul pe care îl realizează. Un COPIL trece cu bicicleta și se împiedică fix în fața ei, căzând pe o parte. Fata panicată merge la el.

FATA: - Hei, ești ok? Crezi că ți-ai rupt ceva?

COPIL: -Sunt bine, cel puțin așa cred.

Copilul se ridică cu ajutorul fetei. Ambii se uită să vadă dacă are vreo rană. Se vede doar o mică zgârietură.

FATA: - Cred că am un plasture la mine. Stai!

Fata scotocește prin geanta și găsește un plasture pe care îl pune cu grijă.

FATA: - Ca nou. Să ai grijă!

COPIL: - Mersi!

FABULOUS 12

Copilul se pune pe bicicletă, își ia la revedere de la fată și pleacă.

CUT

ZI-INT-SALA DE CLASĂ

Fata stă la margine cu un caiet mic în față. Se uită la ceas, apoi prin sală unde vede doar puțini elevi, se uită din nou în față, nedumerită. Intră un PROFESOR, cam zurliu cu o geantă. Și-o pune pe suport, apoi se uită în clasă. Dă din cap în semn de nemulțumire.

PROFESOR: - Vă rog să le transmiteți colegilor voștri să nu mai chiulească de la ora mea! Nu am cum să le pun note...

Profesorul își exprimă niște nemulțumiri în barbă, apoi le prezintă un ppt. Fata cascadează și își notează fără interes câteva notițe pe caiet. După mai multe slide-uri, profesorul le dă liber elevilor. Majoritatea ies grăbiți, cu excepția fetei. Își pune geanta pe umăr și când trece prin fața profesorului, acesta o oprește.

PROFESOR: - Domnișoară, cum te cheamă?

FATA: - Laura.

FABULOUS 12

PROFESOR: - Laura, dragă, ce crezi că fac greșit? Am încercat să fac tot felul de prezentări mai strălucitoare, mai atractive. M-am interesat de toate meme-urile prostești pe care le tot faceți, dar degeaba. Toți mă consideră profesorul „nașpa”, ba chiar am auzit că mă fac și comunist. Că ce? Că predau istorie? Tu ce zici?

Laura se uită cu ochi mari, incapabilă să răspundă.

LAURA: - E... eu... nu știu.

PROFESORUL: - Ah, nimic... (își ia geanta și pleacă)
La revedere domnișoară, mă scuzi!

Laura se uită în urma lui nedumerită și cam frustrată.

CUT

ZI-INT-CASA LAUREI

Laura stă pe o canapea, încercând să învețe. Vede că nu reușește și se dă bătută, oftând. O FEMEIE, vine spre ea.

FEMEIA: - Ești bine, scumpo?

LAURA: - Da, MAMĂ, doar nu reușesc să învăț...

FABULOUS 12

MAMA: - Ce ai pățit? Te apasă ceva?

LAURA: - Nu știu, mă tot gândesc la o situație.

Mama Laurei se uită curioasă, așteptând mărturisirea fetei.

LAURA: - Știi că profa de istorie a ieșit la pensie și a venit un domn nou. E tânăr, la început de drum și nu prea îl place nimeni. M-a întrebat azi după oră de ce nu îi vin elevii la oră și m-am blocat... nu i-am zis nimic și a plecat așa...

MAMA: - Și de ce nu i-ai spus?

LAURA: - Păi...

MAMA: - Știi de ce nu îl plac elevii?

LAURA: - Aș putea presupune...

MAMA: - Păi și ce te mai oprește? Găsește-ți timp liber și vorbește cu el.

LAURA: - Mama, nu pot!

MAMA: - De ce??

LAURA: - Mi-e rușine. Eu nu vorbesc nici cu colegii mei, dar cu profesorii... Excluz!

MAMA: - Bine, atunci treci peste și apucă-te de învățat!

Mama iese din cadru și rămâne o Laura pe gânduri.

FABULOUS 12

CUT

ZI-EXT-CURTEA LICEULUI

Laura stă singură într-un colț și urmărește ușa profesorilor. După ce ies mai mulți, iese și proful de istorie. Face ochii mari când îl vede și merge rapid spre el. Apropiindu-se de el clipește des și se blochează. Se întoarce și aproape că fuge în direcția opusă.

CUT

ZI-INT-CASA LAUREI

Laura se uită plictisită pe telefon. Mama apare în cadru, zâmbindu-i.

LAURA: - Știu la ce te gândești, dar nu, nu am zis nimic.

Mama oftează.

MAMA: - Știi... mai mult decât să te încurajez să socializezi, nu pot să fac altceva...

LAURA: - Mamă... e ca și cum mi-ai zice să vorbesc cu un coleg de grădiniță...

MAMA: - Și...? E așa greșit să te înțelegi bine, cu un profesor?

FABULOUS 12

LAURA: - Păi e ciudat!

MAMA: - Bine... Cum zici tu.

CUT

ZI-INT-SALĂ DE CURS

Laura stă la margine. Își scoate câteva pixuri și un caiet. Se uită la ceas apoi în jurul ei. Din nou, în sala de clasă sunt puțini elevi. O FATĂ, la vreo 17 ani, vine la Laura.

FATA: - Bună. Poți să-mi dai un pix?

Laura se uită la fată și se blochează. Vrea să îi spună ceva, dar nu poate. Fata se simte stânjenită și pleacă, fără să mai spună ceva. Laura întinde stângaci pixul în urma ei.

Se sună de intrare și profesorul de istorie intră în clasă. Se duce la catedră, uitându-se dezamăgit prin clasă. Își salută elevii, supărat, și începe să le prezinte un ppt. Elevii oftează zgomotos.

CUT

Când se sună de ieșire, elevii ies rapid din clasă. Laura, fiind ultima, își pune lucrurile în ghiozdan și merge spre profesor, inspirând adânc.

FABULOUS 12

LAURA: - Mă scuzați, putem să vorbim câteva clipe?

PROFESORUL: - Sigur, spune!

LAURA: - Țineți minte că m-ați întrebat... despre elevii absenți?

PROFESORUL: - Te ascult!

Profesorul se uită curios la fată și îi face semn să se așeze. Laura începe să-și exprime punctul de vedere.

LAURA: - Cred că dumneavoastră nu aveți cele mai bune metode de a predă...

PROFESORUL: - Metode?

LAURA: - Nu mă înțelegeți greșit... Îmi cer scuze... adică un PPT timp de o oră ne plictisește.

PROFESORUL: - Plictisește PPT-ul?

LAURA: - De moarte...

PROFESORUL: - Păi așa e materia în sine.

LAURA: - Da, dar puteți să o faceți mai interesantă. Încercați să ne spuneți istoria ca pe o poveste, ca și cum s-ar fi întâmplat ieri... mă rog... ipotetic vorbind.

Profesorul se uită în jos, gânditor.

FABULOUS 12

LAURA: - Spre exemplu, toate războaiele sau cum au avut loc uniri, pot fi povestite într-un mod atractiv. Mai pe limba noastră, că tot ați spus că știți ultimele meme-uri...

PROFESORUL: -Poate că ai dreptate. Voi încerca... Mulțumesc!

Profesorul se ridică să plece.

LAURA: - În plus mai este ceva... Nu cred că ar strica să vă simțim mai apropiat, nu un străin.

CUT

SEARĂ-INT-CASA LAUREI

Laura învață. Are un caiet alături de o carte colorată. Mama din altă cameră, strigă.

MAMA: - Laura, am primit mesaj de la diriginte pe grup, ca toți elevii să fie prezenți la ora de istorie, altfel vor exista consecințe.

LAURA: - Asta e de bine! (zâmbește)

CUT

ZI-INT-SALĂ DE CLASĂ

Laura stă pe același loc. Se uită la ceas, apoi în clasă. Observă cât de mulți elevi sunt prezenți și zâmbește. Se sună și intră profesorul. În timp

FABULOUS 12

ce îi salută, își deschide prezentarea, apoi se uită prin clasă. Observă chipul plictisit al acestora. Își oprește privirea asupra Laurei și stă gânditor. Decide să închidă prezentarea și vine mai aproape de elevi, așezându-se pe o bancă.

PROFESORUL: - Știți cum a fost ales Alexandru Ioan Cuza domnitor în același timp, dar în două locuri diferite? La 1859, românii au fost la fel de inventivi ca și acum, de altfel. La alegeri... (Atunci când Al. I. Cuza a fost anunțat că e ales domn, știți ce făcea? Juca biliard cu un prieten din armată).

Deși la început elevii căscău, ușor-ușor au început să prindă interes, fără să se mai joace pe telefoane.

CUT

PROFESORUL: - Având în vedere că mai sunt 20 de minute v-aș ruga să scoateți o foaie de hârtie.

Copiii încep să ofteze, auzindu-se exclamații negative. Într-un final, își scot câte o foaie.

PROFESORUL: - Acum v-aș ruga să scrieți câte ceva despre voi. Cât mai sincer, vă rog. Spre exemplu, dacă aveți o problemă cu cineva sau dacă cineva vă deranjează. Scrieți orice! Vreau să vă cunosc!

FABULOUS 12

Elevii se uită ciudat la început, dar încep să-și scrie gândurile pe foaie.

Când se sună, elevii nu mai sunt atât de grăbiți. Sunt unii care încă mai scriu. Pe rând își aduc foaia, luându-și la revedere de la profesor. Ultima care își aduce lucrarea este Laura. O pune peste celelalte și dă să plece, dar o oprește profesorul.

PROFESORUL: - Laura, cred că am mare nevoie de ajutorul tău!

CUT

Laura și profesorul citesc pe rând lucrările. La fiecare profesorul scrie câte un sfat.

PROFESORUL: - Ce ar trebui să-i scriu cuiva care a scris că e „șmecher”?

LAURA: - Cine a scris asta?

PPROFESORUL: - Alex Dominte.

LAURA: - Aaa, Alex... El este cel care dă mereu cu bullying în clasă. Adevărul este că... familia sa s-a destrămat cu mult timp în urmă. Mama lui a plecat pur și simplu. Nu cred că ar trebui să aibă comportament jignitor față de ceilalți doar pentru că el se simte distrus pe interior. De exemplu, i-a spus unei fete că nu există nimeni capabil să o

FABULOUS 12

iubească, doar pentru că el se simțea așa la momentul respectiv. Cred că îi face bine să-i distrugă pe ceilalți. Așa își imaginează că cei în cauză sunt răniți, nu el.

Profesorul scrie mândru pe foaie cele spuse de Laura. Pune deoparte foaia și o ia pe următoarea și o citește.

PROFESORUL: - Elena este o victimă a bullying-ului?

LAURA: - Nu chiar. Doar nu prea vrea să se infiltreze în grupuri și ceilalți îi mai zic câte ceva.

PROFESORUL: - Îmi aduce aminte de povestea împărătesei Elena. Era o fire mai singuratică, dar puternică. Sigură pe sine, înțeleaptă. Reprezintă un model feminin.

LAURA: - Cred că ar ajuta-o mult povestea.

PROFESORUL: - Hmm, mă pune pe gânduri următoarea. Scrie că are cei mai nepăsători colegi și nu poate să aibă un viitor bun din cauza lor.

LAURA: - Să ghicesc! Teo?

Profesorul aprobă.

LAURA: - Așa e Teo. Se crede superioară, fiind fata de bani gata. Nu prea îi știi povestea de

FABULOUS 12

acasă, dar cred că părinții nu îi oferă suficientă atenție, așa că o caută în altă parte.

După mai multe lucrări ajunge la ultima cu numele Laurei. Profesorul le împachetează și le pune în geanta lui. Laura se uită curioasă.

PROFESORUL: - Laura, mulțumesc mult!

CUT

ZI-EXT-SALĂ DE CLASĂ

Elevii intră rapid în sala de curs. Se pun pe scaune și așteaptă curioși. Se sună, iar profesorul de istorie intră la oră.

PROFESORUL: - Bună ziua! Observ că sunteți cam nerăbdători.

Copiii afirmă, iar profesorul zâmbeste.

PROFESORUL: - Am „corectat” lucrările. Partea bună este că toți ați luat note mari.

Elevii chicotesc în fundal. Profesorul, cu o mișcare calculată, împarte lucrările. Toți se apleacă rapid asupra foilor, citind cu nesaț notițele și calificativele scrise cu pasta verde a profesorului.

Unii au lacrimi ascunse în colțul ochilor; alții zâmbesc larg, plăcut surprinși de rezultat.

FABULOUS 12

Laura este ultima care își primește lucrarea. Scrisul de pe foaia ei nu este doar o notă, ci un mesaj caligrafiat, îngrijit, diferit de celelalte.

„Îți mulțumesc că m-ai ajutat să trec peste un conflict interior și că mi-ai arătat că pot fi, totuși, remarcat! Acum este rândul tău. Ești o persoană cu un suflet nobil și cu un simț al observației extraordinar de bun. Așa cum ți-ai găsit curajul să vii să vorbești cu mine, așa vei reuși să te adresezi oricui. Cred în tine!”

Laura zâmbeste, emoționată profund, iar ochii i se umplu de strălucire. Își ridică privirea și o fixează pe a profesorului.

Acesta, cu o discreție complice, îi șoptește doar două cuvinte: Îți mulțumesc!

Laura înclină capul, un răspuns tăcut și plin de recunoștință.

PROFESORUL: - Vreau să vedeți în mine un apropiat, nu un simplu profesor de istorie, străin!

Laura se uită prin clasă. Observă că nu e singura care a rămas marcată de mesaje și de vorbele profesorului.

CUT

FABULOUS 12

ZI-EXT-CURTEA LICEULUI

Laura iese din sala de clasă și ajunge în curte. În fața ei o observă pe fata care, atunci când îi ceruse un pix s-a blocat. Își face curaj și merge în direcția acesteia.

LAURA: - Hei... Îmi pare așa rău pentru situația cu pixul... Crezi că o putem lua de la capăt?

Fata îi zâmbește.

CUT

ZI-INT-CASA LAUREI

Laura se dă cu rimel în fața oglinzii. Mama vine lângă ea.

MAMA: - Suntem în weekend, cum de ieși?

LAURA: - Ies cu fetele prin oraș.

Laura chicotește și mama acesteia se uită zâmbind la ea.

SFÂRȘIT

Formele subiectului

Scenariu scurtmetraj

Ana Zaharia - clasa a XI-a

**Câștigător premiu cel mai bun scenariu la
concursul Cine Drama ediția I - Prof. Coord.**

Ștefan Zaharia

ZI-EXT-PARC

O femeie meditează pe o bancă cu ochii închiși și pe lângă care trec oameni în viteză. Femeia își deschide ochii dintr-o dată, iar prin mișcări bruște se ridică de pe bancă, aruncând priviri căutătoare în jur. Apare acum o altă doamnă, de la spate, care o studiază îndeaproape pe femeie, fiind în același timp atentă și la notițele pe care și le înscrie în micul ei carnețel. Acum, femeia care medita își schițează cu o cretă forma piciorului pe asfalt, urmărind atent și cu mișcări aproape violente ca bucata de cretă să fie aproape lipită de piciorul fără încălțăminte, rezultând SCÂRȚĂITUL acesteia. În cadru apar și mai multe forme ale unor tălpi, care par ușor diferite de cea nou desenată. INES o oprește pe femeie printr-o atingere pe umăr.

FABULOUS 12

INES : - De ce?

FEMEIE : - Poftim?

În cadru reapare doamna, filmată de jos în sus, folosind multe gesturi și comportându-se agitat.

INES: - Corect! E normal să reacționezi așa!
Reformulez: Cum te simți când trasezi liniile de cretă pe trotuar?

Tăcere...

INES: - Îți amintește cumva de ceva din copilărie?
Ai vrea și ai putea să îmi vorbești despre asta?

FEMEIA: - Nu, nu vreau să vorbesc cu dumneavoastră. Și dacă vreți să primiți un sfat indirect, ca de la clientă la psiholog...

Femeia își drege vocea înainte de a continua.

Nu mă simt comod să vorbesc cu dumneavoastră, având în vedere că m-ați urmărit și îmi puneți la îndoială comportamentul. De asemenea, modul nesigur în care m-ați abordat, momentul și locul nu îmi creează impresia că toată discuția noastră va rămâne confidențială.

Pentru câteva secunde, femeia se uită atent la Ines, parcă așteptând ceva.

FABULOUS 12

FEMEIA: - Bun! Acum scrie tot ce ai auzit în notițe și pregătește-te mai bine data viitoare! Ești liberă!

Femeia se ridică și își ia mica bucată de cretă rămasă, împachetând-o atent într-o frunză și punând-o într-un buzunar. Doamna rămâne perplexă, ridicând ușor mâna în aer după ce femeia s-a întors cu spatele.

INES : - Stai, de unde știi? Cum ți-ai dat seama ce încerc să fac?

FEMEIA: - Am avut și eu un carnețel, un pix, dorințe... Sunteți cam evidentă. Acum, dacă îmi permiteți, aș vrea să plec.

Femeia se întoarce și pleacă.

CUT

ZI-INT- SALĂ DE CLASĂ

Ines și o altă fată stau la o masă, comparându-și încruntate notițele.

INES: - N-are nicio logică! Pare că subiectele pe care le-am ales nu seamănă deloc unul cu altul...

MIRIAM: - Mie nu mi se pare! Pe mine mă îngrijorează că niciun individ nu corespunde

FABULOUS 12

complet temei. Cum să găsești un om care să corespundă complet cu un tipar descris în manu...

Ines o întrerupe pe Miriam.

INES: - Ai grijă! Fii profesionistă! Doar știi prea bine că nu avem voie să folosim altă expresie decât „subiect” pentru ceea ce studiem!

MIRIAM: - Ai dreptate! Mă rog... Tu nu ai observat că fiecare răspunde diferit la tentativa de a vorbi cu ei?

INES: - Se vede că nu ai citit nici măcar teoria! Fiecare gândește același lucru, pur și simplu îl exprimă diferit.

MIRIAM : - Nu știu ce să zic... Cu cât continui mai mult să învăț, cu atât îmi pierd mai mult încrederea în știința asta. Parcă după noua revoluție totul s-a schimbat. Totul în afară de cum arată lucrurile.

INES : - Ce vrei să zici?

MIRIAM : - Uită-te la noi cum arătăm! Acum uită-te la cum arătau oamenii în urmă cu 100 de ani... exact la fel! Dacă e să mergem și mai departe în timp vei observa cât de repede se transformau lucrurile înainte. Și cum era privită evoluția umană. Nu era obiectificată și stigmatizată după un model. Iar acum... Acum e greșit să ne numim subiectele...

FABULOUS 12

INES: - Ia mai lasă prostiile astea deoparte! Lumea s-a schimbat! Dar știi ce nu o să se schimbe, dacă nu îți schimbi modul de a gândi? Notele tale!

MIRIAM: - Mda... Bine... Hai să facem tema aia odată!

Cele două fete scriu, mișcărilor lor fiind perfect sincronizate, parcă intrând în transă. Se opresc în același timp, se uită una la alta.

CUT

SEARĂ-EXT-PARC

Ines merge prin parc, vlăguită, cu ghiozdanul în spate. La un moment dat se oprește și își îndreaptă privirea spre desenele lăsate de femeie, puțin mai șterse, dar la fel de clare. Se ghemuiește spre ele, atingându-le ușor cu mâna.

Ines își pune, în geanta pe care o purta cu ea, papucii pe care îi avea în picioare, în modul acesta ea fiind desculță. Geanta o ascunde după un copac, nu înainte să scoată o bucată de cretă și să fure o frunză din coroana copacului, pe care o înfășoară în mână și pe care, mai apoi, o pune în buzunar. Începe ușor-ușor să tremure de frig, în timp ce se uită la mâna ei. Se așază pe bancă în poziția exactă

FABULOUS 12

În care și-o amintea pe femeie. Apoi închide ochii. Nu după mult timp, îi deschide la loc. Scutură ușor din cap, își reglează vocea și încearcă din nou să închidă ochii. Nu reușește nici de data asta să își păstreze ochii închiși. Se ridică de pe bancă, se uită în stânga și în dreapta atent, iar apoi se întinde din tot trupul, ridicându-se pe vârfuri după ce se uită în direcția unui copac. Se uită apoi din nou la ea, iar apoi din nou la copac. Ridică din sprâncene uimită. Ia bucata de cretă din buzunar și aduce în plan real amintirea femeii, prin desene ale tălpilor ei, pe partea opusă desenelor ei. După ce desenează două exemplare, se ghemuiește și începe să le măsoare cu degetele, pe fața ei apărând o expresie oripilată după ce vede diferențele dintre ele. Își caută ghiozdanul și scrie ceva în carnețelul ei.

CUT

ZI-EXT-SRADA

Cele două fete merg în drum spre universitate.

MIRIAM : - Deci? Ce s-a întâmplat?

INES: - Să știi că ai dreptate. Fiecare subiect e diferit. Nu există un tipar obiectiv. Dar știi ce mai e diferit? Noii! Și tot ce ne corespunde nouă! Mi-am urmărit și eu cu creta forma piciorului. Știi ce

FABULOUS 12

am descoperit? Nu iese niciodată la fel! Aceași talpă, același loc, aceeași bucată de cretă. Și totuși forme atât de diferite! Trebuie să vorbesc cu profesorul nostru, clar! Nu se mai potrivește teoria cu realitatea!

CUT

ZI-INT-HOLUL UNIVERSITĂȚII

Cele două fete ajung în clădire, urcând grăbit scările

MIRIAM: - Și uite că și subiectul meu devine subiectiv...

INES: - Adică? Mă rog, trebuie să mă duc să vorbesc cu profesorul!

CUT

ZI-INT-SALĂ DE CLASĂ

Ines și Miriam se așază în bancă și scot din ghiozdan notițele. Profesorul intră în clasă.

PROFESOR : - Ce faceți, cum vă simțiți? Astăzi vreau să vă arăt cum să vă răspund...

Ines, înainte de a închide ochii, îl vede pe profesor cum scrie la tablă, iar apoi aude doar scârțâitul

FABULOUS 12

cretei, imaginea profesorului în timp ce predă apărând concomitent.

PROFESOR: - Hai să luăm un caz pentru a înțelege mai bine...

SCÂRȚĂITUL CRETEI

PROFESOR: - Așadar, trebuie să găsiți creta cu care un subiect își caută autenticitatea. Părerii?

Se aude clopoțelul.

Ines se ridică brusc în picioare și merge țintă spre profesor.

INES: - Ați înțeles? Totul e variabil, chiar și tiparul uman!

PROFESOR: - Ines, lasă la o parte actele revoluționare, asta s-a întâmplat demult! Tot ce trebuie să faci tu este să te concentrezi pe cursuri, atât. Lumea nu mai poate fi schimbată.

INES: - Eu asta încerc să spun! Lumea e identică cu cea de acum 100 de ani, doar percepțiile asupra ei sunt diferite. Și îmi permit să spun, distorsionate!

PROFESOR: - Cum am uitat toți, trebuie să uiți și tu. Eu pot să-ți spun un sigur lucru: tiparul uman predat în cursuri e tot una dintre acele percepții.

FABULOUS 12

Dar nu trebuie să-ți bați tu capul cu detalii din astea!

INES: - Dar...

Profesorul iese pe ușa clasei, Ines urmărindu-l în timp ce se distanțează.

CUT

ZI-EXT-PARC

Ines ajunge din nou în parc și în timp ce se apropie de banca cu pricina, ea se descalță din mers și își scoate bucata de cretă din buzunar, iar frunza în care este învelită creta și-a modificat culoarea. După ce se așează pe bancă, intră în starea de meditație, de data asta ochii ei mișcându-se excesiv pe sub pleoape, camera apropiindu-se cât mai tare de fața ei.

FEMEIE: - Poate, doar dacă am fi din nou numiți oameni și nu subiecte... Ne-am întoarce în bucla timpului, intersectându-ne în punctul în care am fost acum 100 de ani.

Ines deschide ochii cu un ZGOMOT VOCAL.

Ines coboară de pe bancă. Se aude o VOCE.

FABULOUS 12

MIRIAM: - Nu vă supărați, cum vă face să vă simțiți acest obicei?

INES: - De ce?

MIRIAM: - Nu uita, ai mai pus o dată întrebarea așa și nu ai părut profesionistă deloc!

INES: - Deci eu sunt subiectul tău...

MIRIAM: - Tu ești omul pe care-l studiez. Încă mi se pare prea dur să numești un om subiect, dar da. Eu mi-am terminat tema, mulțumesc.

INES: - Și până la urmă, ești de acord cu mine?

MIRIAM: - Toată lumea e de acord cu tine. Dar să nu spui nimănui niciodată...

INES: - De ce?

MIRIAM: - Pentru că îți vei pierde creta și, odată cu ea, realitatea.

Ines scapă creta. Gros plan creta.

CUT

SFÂRȘIT

FABULOUS 12

CUPRINS

INCIPIIT	3
FABULE și POEZII	9
Comoara pierdută.....	9
Vulpea și Picătura de Ploaie.....	11
Fata perfectă	13
Depresia nopții	15
M-ai găsit în întuneric	17
Iubirea ta, un vis neîmplinit	19
Poezia 1.....	21
Poezia 2	23
În același profil, pe pagini diferite	25
LIMBA FRANCEZĂ.....	27
Noël dans mon âme francophone	27
NOËL, MAGIE FRANCOPHONE	30
Noël francophone, un poème d'amour!	32
LIMBA ENGLEZĂ.....	35
My muse.....	35
The Point of Living	36

FABULOUS 12

Drowning	38
Miss.....	40
Retaliation	41
Cochlea Nocturna	43
Freedom.....	44
Philophobia	45
Define.....	47
GHICITORI ÎN LIMBA ENGLEZĂ.....	49
LIMBA ROMÂNĂ	51
O surpriză neașteptată.....	51
CARTEA NE-A ADUS ÎMPREUNĂ	53
SCENETE TEATRU	59
Farmacia inimii, Catanga.....	59
La ghicitoare.....	61
-Scenariu-	69
Orașul dintre lumi.....	69
Contopirea dimensiunilor.....	79
UMBRA GLASULUI.....	90
Formele subiectului	104
CUPRINS.....	115

FABULOUS 12

FABULOUS 12

BUHUŞI - 2025

ISSN 3045-2864 ISSN-L 3045-2864